

ادامه از صفحه اول

از عمل گرایی تا عمل زندگی

... بازار، نیز به‌عنوان حامی ساخت‌وساز، نگرشی کالایی و کوتاه‌مدت به معماری داشت. از سوی دیگر ارتباط دانشجویان با دنیای معاصر و ورود امکانات کامپیوتری، به ابیاشتی از آرزوهای بزرگ و کوچک در طرح‌های دانشجویی و مسابقات معماری انجامید که به شکلی سطحی یا عمیق مشتاق همگام‌شدن با معماری روز جهان یا شروع تجربه‌هایی برای آزمون زبان معاصر معماری ایران بودند. به این ترتیب آرزوهایی جدید پس از زخونی چندساله متولد شد که جدا از انبوه ساخت‌وسازهای مرسوم، به راه خود می‌رفت. در این میان، تلاش‌هایی که جایزه معماری و مجله معمار برای نزدیک‌کردن اینن دو حوزه به یکدیگر انجام داد، شایان توجه است. جایزه معمار، آرزوهای در ذهن معماران را در شرایط آن روز ایران فاقد معنی و ارزش لازم تلقی می‌کرد و مشوق دنبال‌کردن آرزوها در حیطه عمل بود؛ به‌همین‌دلیل لزوم «ساخته‌شدن» را معیار سنجش قرار داد و هدف از چنین اقدامی این بود که معماران ایران بتوانند خواسته‌ها و تفکرات خود را نه‌تنها روی کاغذ، بلکه در جدال با نیروهای متکثر بازار یا نهادهای حکومتی محقق سازند و درگیرودار این بده‌بستان‌ها رشد کنند و در صورت موفقیت نهایت حرف‌های خود را به کرسی بنشانند؛ بسترسازی برای رسوخ آرزو به حوزه عمل. این نوع این نگاه راهبردی مسئله و جایزه معمار باعث شد انرژی زیاد نسل جوان در دهه ۸۰ چه به‌صورت کمی و چه به‌صورت کیفی، به سوی فعالان حوزه ساخت پروژه‌ها کشیده شده و در نتیجه، درگیرشدن با این عوامل و نفوذکردن درون شکاف‌های آنها – از بازار تا نهادهای وابسته به دولت – به مأموریت و خواست اصلی این نسل بدل شد. آن‌تجاکه همیشه کسانی، هم در بدنه بازار و هم در مدیران میانی پیدا می‌شوند که با هر انگیزه‌ای، به‌دنبال ایجاد کیفیت و تمایز در زبان معماری هستند، این نسل از معماران تمام‌کوش خود را به کار گرفت تا زمینه مشترک برای کار با این گروه‌ها و حتی باآلودن سطح سواد فکری و بصری آنها پدید آرد...». چرخ عمل‌گرایی به راه افتاده بود.
مجله معمار آغاز حرکتی واقع‌گرایانه برای پروژه‌هایی بود که یا به‌واسطه تجربه‌ی‌بودن و آزمون مباحثی جدید، آرزو را دنبال می‌کردند یا چنین هنجارهای کیفیت فضایی و خوش‌ساختی را به نسبت شرایط مسلط بالا می‌کشیدند که به این ترتیب با آزمون‌ندی نسبتی برقرار می‌کردند. همان‌طوره که گفته شد، این خوش‌ساختی در آن زمان به نسبت فقر کیفی ساخت یک جهش تلقی می‌شد. پروژه‌های خوش‌ساخت را به پروژه‌هایی کم‌غلط اطلاق می‌کنیم که در آنها عموماً تمامی جوانب کار اندیشیده شده، زبانی یکدست و کلیتی پرداخت‌شده دارند و این ویژگی در تمامی اجزای پروژه جاری و ساری است. اینها پروژه‌هایی هستند که در بیشتر مواقع، یخکنی‌شان در ساخت، بر خلاقیتشان می‌چربد. نوع دیگر، پروژه‌هایی هستند که آزمایش‌کردن را در دستور کار خود قرار داده‌اند و می‌کوشند جایگزینی برای روش‌های معمول بیابند؛ مباحث را تفسیر و تاولی می‌کنند و در پی پیش‌بردن چالش‌های مسائل و کشودن افق‌های جدید در سطوح گوناگون‌اند، از استراتژی‌های کلان و دیگرام‌های فضایی تا جزئیات و مصالح و تجربه‌های زیست انسانی. این گروه را می‌توان پروژه‌های تجربی نامید.
مجله در ارزش‌گذاری بر این دو طیف، سیاست بی‌طرفی در پیش گرفته بود و قضاوت دراین‌باره صرفاً به دیدگاه داوران بستگی داشت؛ اما نقش سهیل بسکی و شامه قدرتمندش در عیارسنجی همه‌جانبه و همچنین عدم محافظه‌کاری در سال‌های فعالیتش انکارناپذیر بوده و این تأثیرگذاری بعد از فقدان او آشکارتر هم شد؛ با کمرنگ‌شدن حضور بسکی و دیگر عوامل جایزه معمار، بیشتر اوقات در بر پاشنه ارزش‌دهی به پروژه‌های پرداخته‌شده و کم‌غلط از حیث ساخت خریجید، حال آنکه خوش‌ساختی که زمانی می‌توانست درجاتی از آزمون‌دی را در دل خود داشته باشد، اکنون به اسانداردی جدید تبدیل شده بود. با به‌وجودآمدن انواع مختلفی از مسابقات معماری که از الگوی «معمار» پیروی می‌کردند که در رهبری آنها الزام‌ناثانی از وسواس‌های مجله معمار دیده نمی‌شد، تقدیرکردن از پروژه‌های «درست و منطقی» به‌جای پروژه‌های «پرسشگر و تجربی» بیشتر و بیشتر به روند مسلط تبدیل شد. بازار ساخت‌وساز هم با قالب‌ها و استانداردهای جدیدی آشنا شده بود که جواب‌گویش بوده و چندان لزومی به تغییر آنها نمی‌دید. این ارزش‌گذاری مکرر «امر ساخته‌شده بی‌غلط» از یک طرف و سهیم‌خوانی معماران از بازار از طرف دیگر، باعث الگوشدن این نوع از پروژه‌ها در میان معماران شد، شرایطی به وجود آمد که رقابت صرفاً معطوف به ساخته‌شدن پروژه‌ها باشد و نه بهره‌مندی ره پروژه از «ایده» و جنگیدن برای برزین‌نشانندن ایده هرکدام از آنها.

دربارۀ معماری «خوب» و قرانت ایدئولوژیک از اخلاقیات معماری -که هرگونه پیش‌روی و جرتی را خودنمایی و خودخواهی خوانده و نکوهش می‌کند- عرصه را برای حرکت‌ها و آزمایش‌های تجربی معمارانه تنگ کرده و این موضوع به گسترش نوعی از بی‌تفاوتی نسبت به پیش‌روبودن معماری در نیمه دوم دهه نود انجامید. به عبارتی اگرچه این نگاه در مراحل اولیه خود توانست تا حدی به تغییر ذائقه بازار و سوق‌دادن آن به سمت کیفیت‌هایی فضایی و سبکی و زیبایی‌شناسانه کمک کند، در افقی گسترده‌تر می‌بینیم...

ادامه در صفحه ۵

شرق: برگزاری مراسم ۱۶ آذر با حضور رؤسای دولت در دانشگاه، سنتی است که از دولت اصلاحات آغاز شد و تا به امروز به‌صورت کج‌دارومریز ادامه پیدا کرده است. فضای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور در هر سال چنان بوده که این مراسم هربار به شکل خاصی برگزار شده است. در این گزارش مراسم‌ها و حواشی سخنرانی رؤسای دولت در ۲۳ سال گذشته را مرور کرده‌ایم:

۲۷ خرداد۷۷:

اولین روز دانشجو در دولت اول سیدمحمد خاتمی، مصاف شد با برگزاری اجلاس سران کشورهای اسلامی و به علت تعطیلی تهران و گرفتاری‌های رئیس‌جمهور برگزار نشد؛ اما خاتمی به مناسبت اولین سالگرد انتخابات سال ۷۶ به میان دانشجویان دانشگاه تهران رفت و با آنان سخن گفت. آن روزها، شور و شوق زیادی در جامعه ایجاد شده بود و جنبش‌های دانشجویی در حال احیاشدن بودند، همین باعث شد تا استقبال خوبی از خاتمی در دانشگاه شود. او در میان ابراز احساسات دانشجویان گفت: «برادران و خواهران به‌صراحت این اعتقاد خودم را بگویم که سرنوشت وجهه اجتماعی دین در امروز و فردا در گرو این است که جوری ما دین را ببینیم که با آزادی سازگار باشد. شما به تاریخ بشر مراجعه بکنید ببینید هرکه با آزادی مقابیل شده است، لطمه دیده است؛ حتی فضیلت‌های انسانی، حتی فضیلت‌های عرفانی. دین اگر در مقابل آزادی قرار گرفته است، دین لطمه خورده است! عدالت اگر در مقابل آزادی قرار گرفته است، عدالت لطمه خورده است».

۱۶ آذر۱۳۷۷:

رئیس دولت اصلاحات در آن روز در حالی به دانشگاه صنعتی شریف رفت که جامعه و فضای سیاسی در شوک اخبار قتل‌های زنجیره‌ای بود. او در سخنرانی خود به پیونده قتل داریوش فروهر و همسرش اشاره کرد و گفت: «بندۀ با قاطعیت این جنایت را پیگیری می‌کنم و این عملی محکوم است». خاتمی همچنین گفت که برای شناسایی عاملان قتل فروهر و همسرش تا آخر جلو خواهد رفت.

۱۳۷۸ آذر

خاتمی در آن سال به علت بیماری با چند روز تأخیر به دانشگاه علم و صنعت رفت. فضای دانشجویی و سیاسی کشور با واقعه کوی دانشگاه در ۱۸ تیر گره خورده بود و دانشجویان مطالبات فراوانی داشتند. او دراین‌باره گفت عده‌ای می‌خواستند دانشجویان را مظهر خشونت معرفی کنند اما خوشبختانه جامعه دانشگاهی ما با تدبیر و شکیبایی راه خود را از آشوبگران جدا کرد. خاتمی گفت که از روند پیگیری پرونده کوی دانشگاه شخصا راضی نیست و انتظار دارد با سرعت عمل و دقت بیشتری این پرونده بررسی شود تا متهمان بعد از مدتی طلیکار نشوند و دانشجویان بهدکار نشوند. رئیس دولت اصلاحات همچنین در واکنش به جمله یکی از دانشجویان است که گفت: «خاتمی، آخرین امید رسیدگی و مسئله کوی دانشگاه است»، عنوان کرد: «من از شما می‌خواهم که این دیدگاه را اصلاح کنید؛ شما نباید منتظر قهرمان باشید».

حدود سه ماه قبل از رفتن خاتمی به دانشگاه، او برای شرکت در مجمع عمومی سازمان ملل به آمریکا رفته بود. رئیس دولت اصلاحات در سخنرانی خود به وجود دیوار بلند بی‌اعتمادی میان دو کشور اشاره کرده و گفته بود: «وقتی ما می‌گوییم میان ما و آمریکا دیوار بلند بی‌اعتمادی است، شعار نمی‌دهیم. ملت ایران احساس می‌کند از ۲۸ مرداد ۳۲ تا پیروزی انقلاب اسلامی، آمریکایی‌ها بر سرنوشت ما مسلط بودند و آیا این ملت حق ندارد خسارات واردشده و تحقیرها و توهین‌های روا داشته‌شده در این مدت را ناشی از سیاست‌های آمریکا بداند؟... مسئله دشمنی ما با آمریکا نیست بلکه مهم‌تر از آن یک فلسفه و دیدگاه است که این ملت دلتس را نمی‌پذیرد و اساس روابط میان ملت‌ها را احترام متقابل می‌داند».

فضای سیاسی و اجتماعی آن‌روز‌ها خود را برای انتخابات مجلس ششم آماده می‌کرد و اصلاح‌طلبان امید خود را در شرکت جوانان و دانشجویان در انتخابات جست‌وجو می‌کردند؛ انتخاباتی که در نهایت با پیروزی آنها به پایان رسید.

۱۶ آذر۱۳۷۹:

خاتمی در حالی در این سال به دانشگاه تربیت مدرس رفت که زمزمه‌هایی شنیده می‌شد که شاید او دیگر نخواهد برای انتخابات سال ۸۰ کاندیدا شود. مطبوعات اصلاح‌طلب در آن سال گرفتار تیغ توقیف شده بودند و صندلی‌های مجلس ششم در اختیار اصلاح‌طلبان قرار گرفته بود.

رئیس دولت اصلاحات در دانشگاه گفت: «ما هنوز بلد نیستیم چگونه یکدیگر را تحمل کنیم، باید مواظب باشیم که وقتی یک گروه

سیاست

در ۲۳ سال اخیر رؤسای دولت، ۱۶ آذر را چگونه گذراندند

حاشیه‌های همیشگی روز دانشجو

با رای اکثریت روی کار می‌آید، اقلیت را کنار نزنند و نیز اقلیتی که در انتخابات رای نیاورده با هر شیوه‌ای قصد کنارزدن اکثریت را نداشته باشد.

۱۶ آذر۸۳:

این آخرین باری بود که خاتمی در قامت رئیس‌جمهور به دانشگاه می‌رفت؛ مراسمی که در دانشگاه تهران برگزار شد و حواشی آن ماندگار شد. با نزدیک‌شدن به پایان دولت اصلاحات، انتقاده‌ها از خاتمی نیز بیشتر می‌شد و نمود آن در آن مراسم دیده شد. او در آن مراسم بیشتر به سؤال‌های دانشجویان پاسخ داد و وقتی شعارها و اعتراض‌ها از مقابل آزادی قرار گرفته است، دین لطمه خورده است! عدالت اگر در فقط دیکتاتورها هستند که غیر خودشان را قبول ندارند... ما باید عقاید مختلف یکدیگر را تحمل کنیم...».

خاتمی یک سال بعد در قامت رئیس‌جمهور سابق با ایسنا گفت‌وگو کرد و از ۱۶ آذر سال ۸۳ به‌عنوان باشکوه‌ترین روز دانشجو در دوران هشت‌ساله ریاست‌جمهوری خود یاد کرد.

۱۶ آذر۸۴:

این اولین روز دانشجو در دولت محمود احمدی‌نژاد بود اما کام مردم چنان از سانحه سقوط هواپیمای سی – ۱۳۰ که حامل نیروهای نظامی و جمعی از خبرنگاران بود، تلخ بود که کسی یاد چنین روزی نبود.

۱۶ آذر۸۵:

احمدی‌نژاد یک سال بعد برای سخنرانی در روز دانشجو به دانشگاه صنعتی امیرکبیر رفت. هولوکاست، کلمه پرتکرار آن روزهای او بود و فضای مراسم در حمایتش نبود. عده‌ای با سردادن شعارهایی احمدی‌نژاد را دیکتاتور خطاب کردند؛ اما او گفت: «زمانی که من بحث هولوکاست را مطرح کردم، عناوین خلاف زیادی به من دادند که حتی یک نشریه غربی ۱۶ عنوان از جمله تروریست، دیکتاتور و تیر خلاص‌زن به من داده بود؛ اما هم‌گان می‌دانند که دیکتاتور بزرگ آمریکاست و احمدی‌نژاد یک دانشجو است که تا آخر نیز دانشجو باقی رسیده‌ی کی ماند». احمدی‌نژاد، همان شب در وبلاگ خود فضای اعتراضی مراسم را این‌گونه تعبیر کرد: «جلسه امروز نشانه وجود آزادی در دانشگاه بود».

۱۶ آذر۸۶:

شاید در آن روز رئیس دولت مهروز، فضای سنگین و سخت مراسم سال گذشته را به یاد آورده بود که ترجیح داد به‌جای حضور در دانشگاه، سر خود را با نشست خبری گرم کند.

۹۱ اسفند۹۱

احمدی‌نژاد در سال آخر دولت دوم خود بیشتر با حواشی‌ها شناخته می‌شد؛ از قهر ۱۱ روزه و بهل‌گرفتن مادر هوگو چاوز تا سخنان جنجال‌برانگیز رحیم‌مشایی. همین بود که کسی شایعه حضور او در دانشگاه صنعتی شریف در آخرین روزهای سال ۹۱ را جدی نگرفت. رئیس دانشگاه صنعتی شریف در ۲۱ اسفند گفت شایعه بود که احمدی‌نژاد امروز به دانشگاه می‌آید اما با توجه به حضور او در افتتاح خط لوله نفت ایران و پاکستان، منفی شد. مسئول بسیج دانشجویی دانشگاه شریف نیز گفته بود این تشکل از احمدی‌نژاد برای سخنرانی دعوت نکرده اما در صورت حضور او در دانشگاه امیدواریم به سؤال‌ها پاسخ دهد. احمدی‌نژاد کمترین حضور را نسبت به رؤسای دولت قبل و بعد خود در دانشگاه دارد.

۱۶ آذر۹۲

حمایت اصلاح‌طلبان از حسن روحانی و انتخاب او به‌عنوان رئیس‌جمهور، فضای سیاسی کشور را تغییر داد. او برخلاف احمدی‌نژاد سنت حضور رؤسای دولت در مراسم روز دانشجو را احیا کرد و به دانشگاه شهید بهشتی رفت. روحانی که در دوران مبارزات انتخاباتی با عنوان حقوق‌دان یا به رقابت گذاشته بود و از کنش‌اش کره کور پرونده هسته‌ای سخن گفته بود، در دانشگاه نیز به این موضوع اشاره کرد و

گفت: «سانتریفیوژ باید بچرخد اما زندگی مردم و اقتصاد هم باید بچرخد». بعد از سال‌ها جلسه پرسش و پاسخ دانشجویان نیز برگزار شد و روحانی در پاسخ به دانشجویان که شعار می‌دادند: «فضای امنیتی نمی‌خواهیم»، گفت: «کلیت این حرف که درست است، ما می‌دانیم علم و دانش و تحقیق در سایه دوربین نمی‌شود».

۱۶ آذر۹۳:

روحانی این‌بار به «دانشگاه علوم پزشکی ایران» رفت. او به‌خاطر شروع مذاکرات در قالب ۵+۱ در فشار بود و به‌همین‌دلیل سخنان خود را با طعنه درآمیخت و گفت: «دانشجو باید منتقد، دیده‌بان و ناظر باشد و اگر نگذاشتند جایی انتقاد کند، لااقل نسبت به دولت انتقاد کند. فعلاً دیوار دولت از همه دیوارها کوتاه‌تر است و هرکس به هر مناسبتی از کوچ‌فرکنی تا انرژی هسته‌ای، نقدش را نسبت به دولت روا می‌دارد».

۱۶ آذر۹۴:

برجام به سرانجام رسیده بود و حالا رئیس‌جمهور فرصت این را داشت که با اعتماد‌به‌نفس بیشتری در میان دانشجویان سخنرانی کند. روحانی که به «دانشگاه صنعتی شریف» رفته بود، گفت که دانشگاه نیازمند فضای امن و نه فضای امنیتی است. در این مراسم، درگیری‌ای نیز بین دانشجویان موافق و مخالف دولت در فاصله نزدیک به حسن روحانی صورت گرفت.

۱۶ آذر۹۵:

روحانی در آخرین سال دولت اول خود «دانشگاه تهران» را برگزید. انتقادها از برجام و آماده‌شدن فضای کشور برای انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۶، این مراسم را با حواشی زیادی همراه کرد. سخنان نمایندگان تشکل‌های دانشجویی در این مراسم چنان تند بود که برخی آن را با حواشی آخرین حضور خاتمی در این دانشگاه مقایسه کردند. نماینده انجمن اسلامی دانشگاه تهران از اینکه روحانی توانسته سایه شوم جنگ و تحریم را از سر ملت ایران بردارد تشکر کرد اما مسئول بسیج دانشجویی دانشگاه تهران به رئیس‌جمهوری توصیه کرد از این پس بیشتر به آخرت خویش مشغول باشد و سودای ریاست دولت دوازدهم را از سر خارج کند.

۱۱ آذر۹۶:

حسن روحانی، پیروز انتخابات ریاست‌جمهوری شد اما انتخاب‌های او برای دولت دوم با انتقادهای زیاد اصلاح‌طلبان، جوانان و زنان مواجه شده بود. روحانی این‌بار سنت‌شکنی کرد و مراسم روز دانشجو را خارج از تهران و در دانشگاه «سیستان‌وبلوچستان» برگزار کرد و گفت: «دانشگاه نقاد می‌خواهیم و ستاره مربوط به آسمان است؛ نه دانشگاه». بااین‌حال برخی تشکل‌های دانشجویی این دانشگاه در نامه‌ای به وزیر علوم، از اینکه به تشکل‌های منتقد دولت فرصت بیشتری داده نشده، عذر دادند و عده‌ای دیگر از دانشجویان فضای دانشگاه در این روز را پادگانی خواندند.

۱۳ آذر۹۷

روحانی، مراسم روز دانشجو را در حالی چند روز زودتر و در دانشگاه علوم پزشکی سمنان برگزار کرد که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، در اردیبهشت این سال این کشور را از برجام خارج کرده و ضربه محکمی به دولت روحانی زده بود. منتقدان دولت نیز زیادی را به او وارد می‌کردند. رئیس‌جمهور در آن مراسم گفت: «قبل از برجام دنیا ایران را محکوم می‌کرد و امروز آمریکا را. هیچ زمانی اعتماد صد درصد به آمریکا و دیگران نداشته و نداریم». او به ماجرای مؤسسات اعتباری اشاره کرده و گفته بود: «عده‌ای مؤسسات اعتباری را ایجاد کردند و اجازه دادند اموال مردم تاراج شود؛ مجبور شدیم ۳۰ هزار میلیارد تومان از خزانه به مال‌باختگان پرداخت کنیم».

۱۸ آذر۹۸:

سال گذشته حسن روحانی در حالی به دانشگاه فرهنگیان رفت که یک ماه قبل، با گرانی بنزین فضای کشور متشنج شده بود و مشکلات اقتصادی کشور، باعث شده بود دولت روحانی تحت فشار زیادی قرار بگیرد. او در این مراسم گفت: «قانون ما را موظف می‌کند قیمت حامل‌های انرژی را افزایش دهیم، همیشه این بحث وجود داشته که افزایش قیمت بنزین یک‌باره انجام شود یا به‌صورت سال به سال و کارشناسان نظرات متفاوتی در این زمینه دارند». روحانی گفته بود: «دربارۀ درآمد حاصل از افزایش بهای بنزین نیز به‌رغم نیاز دولت، همه درآمد حاصله را به خود مردم برمی‌گردانیم. هرچند طبق قانون اجازه این اقدام را نداریم اما با مجوز مقام معظم رهبری این کار را کردیم و پول حاصل از افزایش قیمت بنزین را به افشار ضعیف که مشکل معیشتی دارند، برمی‌گردانیم».

انتخابات ۱۴۰۰، قالیباف به نفع او کنار برود، گفته است: «ابتدا باید گفت که مشخص نیست این دو نفر برای انتخابات ۱۴۰۰ حضور پیدا کنند و نمی‌توان بر پایه احتمالی که مشخص نیست، احتمالات دیگری را مطرح کرد به‌هرحال ممکن است کنار بکشند یا کنار نکنند. حتی احتمال دارد هیچ‌کدام برای انتخابات ۱۴۰۰ نایبند؛ از این‌رو هیچ حسایی نمی‌توان باز کرد و برنامه تنظیم‌شده‌ای در این زمینه وجود ندارد». مشخص است که اصولگرایان از هم‌اکتوب با چالش انتخابات ۱۴۰۰ روبه‌رو هستند. در نبود رقیب واقعی و ایصال طبیعی است که اختلافات میان خودشان پررنگ شود. حتی جایی که چمران اعتراف کرده: «متأسفانه وحدت به‌سختی پیش می‌رود درحالی‌که اختلاف به آسانی ایجاد می‌شود، به بیانی دیگر همواره وحدت و پیوندادن یک جریان به هم سخت است. درست است که انتقادهایی دراین‌باره وجود دارد و افرادی از طیف‌های گوناگون انتقاد دارند اما به یک‌روشنی که تقریباً میان‌بر و مورد تأیید همه بوده، انتقاد می‌کنند». درحالی‌که جامعه روحانیت اعلام کرده این‌بار قرار نیست دنباله‌رو جریان‌ها و جبهه‌ها و شورا‌های دیگر شود و می‌خواهد نقش فعالانه‌ای در انتخابات بازی کند اما از سبویی شورای ائتلاف اصولگرایان با همان جنمای سابق که در دو انتخابات اخیر شکلان بود هم منحل نشده و قطعاً آن‌هم برای خود جایگاهی در نظر دارد.

روزنه

گزارش «شرق» از رسیدگی دستگاه قضا به پرونده یک‌واگذاری

واگذاری تراورس ابطال شد

● **شرق:** تراورس، یکی از واگذاری‌های بی‌نابطه تحت عنوان خصوصی‌سازی، ابطال شد و مهم‌ترین مجموعه تخصصی زیرساخت‌های راه‌آهن کشور به مدار تولید و خدمات بازگشت. در جریان سفر استانی رئیس قوه قضائیه به البرز، ۱۲ دی ۹۸، تعدادی از تولیدکنندگان و صنعتگران که با مشکلات مختلفی دست‌وپنجه نرم می‌کردند، با حجت‌الاسلام رئیسی دیدار و گفت‌وگو کردند. یکی از افراد حاضر در آن جلسه، مدیرعامل شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه‌آهن (تراورس) بود که در آن روزها در آستانه ورشکستگی کامل قرار داشت. شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه‌آهن (تراورس)، از بزرگ‌ترین شرکت‌های اقماری راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران است که در سال ۱۳۷۱ تأسیس شد و در راستای اصل ۴۴ قانون اساسی، در اردیبهشت سال ۱۳۸۹ به بخش خصوصی واگذار شد. فلسفه وجودی شرکت تراورس، کمک به توسعه و نگهداری راه‌آهن و تولید انواع تراورس اعم از چوبی و بتنی، روسازی، زیرسازی و بازسازی خطوط ریلی و همچنین نگهداری از خطوط و ابنیه فنی موجود در شبکه راه‌آهن سراسری کشور است. متخصصان زیرساخت راه‌آهن کشور را در اختیار تراورس می‌دانند. طبق گفته مصطفی معینی، رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه‌آهن (تراورس)، این شرکت، یک مجموعه تولیدی، خدماتی و پشتیبانی با سابقه طولانی در زمینه ساخت، توسعه و احداث شبکه ریلی درون‌شهری و برون‌شهری است و همچنین در زمینه نگهداشت، تعمیر و بهره‌برداری از شبکه ریلی راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران و متروهای کلان‌شهرها فعالیت دارد. شرکت یادشده با داشتن حدود پنج‌هزارو ۵۰۰ نفر پرسنل متخصص و متعهد و باتجربه به‌طور مستقیم و حدود ۵۰۰ نیرو به‌طور غیرمستقیم و در مجموع شش‌هزار نفر در بیشتر نقاط کشور که شبکه ریلی وجود دارد، مشغول خدمت‌رسانی بوده که با خصوصی‌سازی معیوب، عملاً به ورشکستگی رسیده است. در واقع فعالیت اصلی شرکت بخش روسازی و ماشین‌آلات انحصاری و تخصصی ریلی است و نزدیک به ۷۰ درصد از شبکه ریلی که بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در کشور ساخته شده است، توسط شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه‌آهن انجام شده و یک‌دهم حدود ۶۰ درصد از شبکه ریلی کشور در اختیار این شرکت است. پروژه‌های مختلفی مانند راه‌آهن اصفهان - شیراز - کرمان - زاهدان، خط دوم راه‌آهن تهران - مشهد، راه‌آهن بافق - مشهد، ابرپروژه‌های ریلی راه‌آهن قزوین - رشت، راه‌آهن مراغه - ارومیه که در سال‌های اخیر به بهره‌برداری رسید و بازسازی مسیر ریلی صعب‌العبور تهران - جنوب‌توسط این شرکت انجام شد و درحال‌حاضر هم در پروژه‌های بزرگ و مهم مانند راه‌آهن زاهدان به چابهار، خط دوم راه‌آهن اهواز- اندیمشک به طول ۱۴۰ کیلومتر و همین‌طور راه‌آهن یزد - اقلید و بازسازی بخشی از مسیر ریلی تهران - یزد - بافق به کرمان فعالیت می‌کنند. در حوزه قطار درون‌شهری نیز متروی خط تهران - کرج - گلشهر، مترو کرج - هشتگرد، متروی مشهد و متروی اصفهان توسط شرکت ما انجام شده است. تراورس پنج‌هزارو ۵۰۰ نفر پرسنل مستقیم و ۵۰۰ نفر غیرمستقیم دارد که اگر هر یک را سه نفر عائله حساب کنیم، جمعیتی حدود ۴۴ هزار نفر را دربر می‌گیرد. این شرکت دولتی که قدمت آن حدوداً ۳۰ساله دارد، اردیبهشت سال ۱۳۸۹ و در راستای اجرای قانون اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش خصوصی واگذار می‌شود؛ اما گروه امیرمنصور آریا و مدیر آن شخص مه‌آفرید امیرخسروی از سال ۹۰ درگیر پرونده فساد بزرگی معروف به اختلاس سه‌هزارمیلیاردی می‌شوند و به تبع این اتفاق، شرکت تراورس نیز در حالت تعلیق و بلاکلیفی قرار می‌گیرد. رئیس قوه قضائیه پس از استماع اظهارات مدیر این شرکت و با توجه به اینکه ۹۵ درصد سهام این مجموعه به گروه امیرمنصور آریا واگذار شده بود، به معاون اول قوه قضائیه که تمرکز بر پرونده امیرمنصور آریا است دستور می‌دهد تا مسئله پیگیری شود. در پی دستور رئیس دستگاه قضا، اقدامات قضائی برای حل مشکلات این مجموعه تولیدی شش‌هزارنفره آغاز و پرونده‌ای به جرایم می‌افتد. حال طبق اعلام قوه قضائیه، واگذاری مسئله‌دار شرکت خدمات مهندسی خط و ابنیه فنی راه‌آهن (تراورس) ابطال شد و این شرکت ۲۴ هزارنفری (با احتساب عائله کلان‌رکنان) به دولت بازگشت.

خبر

ملاوردی به ۲ سال حبس محکوم شد

● **اعتمادآنلاین:** معاون سابق رئیس‌جمهوری به دو سال و شش ماه حبس تعزیری محکوم شد. شهیندخت ملاوردی، معاون سابق امور زنان روحانی به اتهام در اختیار بیگانه قراردادن اسناد طبقه‌بندی‌شده با هدف برهم‌زدن امنیت کشور و فعالیت تبلیغی علیه نظام در دادگاه مجرم شناخته شد. گفتنی است که او به دو سال و شش ماه حبس تعزیری محکوم شد. ملاوردی در واکنش به این خبر گفت: حتما به دادگاه تجدیدنظر شکایتم را اعلام می‌کنم.